

Lewiatan

LISTA BARIER

w branży finansowej

Polski Związek Pracodawców Prywatnych Banków i Instytucji Finansowych

marzec 2010

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan realizuje projekt „Wdrożenie strategii rozwoju PKPP Lewiatan” (UDA-POKL.05.05.02-00-042/09-00) w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

W ramach projektu realizowanych jest wiele zadań, w tym rozwój dialogu branżowego i europejskiego, wdrożenie komunikacji on-line z członkami PKPP Lewiatan, wdrożenie systemu zarządzania relacjami z członkami, system zarządzania zasobami ludzkimi oraz plan rozwoju kompetencji.

Celem projektu jest wdrożenie trzech głównych filarów strategii rozwoju organizacji, tj:

- wzmocnienie konsultacji poprzez efektywne pozyskiwanie, organizację i prezentację stanowisk w dwóch wymiarach dialogu społecznego: branżowym i europejskim,
- poprawę jakości i właściwe ukierunkowanie informacji poprzez wprowadzenie nowych i modernizację dotychczasowych narzędzi komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej,
- profesjonalizację działań HR organizacji poprzez wdrożenie systemu zarządzania zasobami ludzkimi oraz programu rozwoju kompetencji.

Nasze działania ukierunkowane są na zwiększenie liczby pracodawców uczestniczących w konsultacjach oraz poprawienie przydatności informacji udostępnianych przez Lewiatana.

W zadaniu zaplanowano zbudowanie, opracowanie i wdrożenie narzędzi wspierających skuteczną reprezentację branż (Energetyka, Media i Telekomunikacja, Banki i Instytucje Finansowe).

Listę Barier w branży finansowej opracował Polski Związek Pracodawców Prywatnych Banków i Instytucji Finansowych.

Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Lewiatan

LISTA BARIER

w branży finansowej

Polski Związek Pracodawców Prywatnych Banków i Instytucji Finansowych
marzec 2010

LISTA BARIER w branży finansowej

Rok 2009 dla branży finansowej był niezwykle trudny z uwagi na ogólnoświatowy kryzys ekonomiczny. Polscy przedsiębiorcy wychodząc z kryzysu obronną ręką nie uniknęli jednak problemów z wewnętrznymi regulacjami np. niejasnymi przepisami prawnymi lub normami pozostającymi w sprzeczności z przepisami unijnymi. W naszej opinii pilnej nowelizacji wymaga ustawa o ochronie danych osobowych m.in. w zakresie wewnętrznego systemu informowania o nieprawidłowościach w firmie oraz ustawa o „praniu pieniędzy” w zakresie likwidacji obowiązku prowadzenia przez instytucje rejestru wszystkich transakcji, których równowartość przekracza 15 tys. euro.

Prawnego usankcjonowania wymaga ponadto rejestr niedozwolonych wzorców umownych. Dziś podstawę do karania przedsiębiorców i źródło prawa stanowi rejestr niedozwolonych klauzul umownych. Przeczy to konstytucyjnej zasadzie niezmienności źródeł prawa.

Jako jedną z głównych barier dla przedsiębiorców należy wskazać ponadto przebieg procesu legislacyjnego oraz zasady jego prowadzenia przez właściwe organy administracji publicznej. Przykładem opieszałości polskiego ustawodawcy w ubiegłym roku może być również brak implementacji do polskiego porządku prawnego Dyrektywy 2007/64/WE z dnia 13 listopada 2007 r. o usługach płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (PSD), która powinna zostać wdrożona do 1 listopada 2009 r. Brak jej implementacji oceniamy w kategorii bariery, ponieważ Dyrektywa ustanawia wspólne standardy realizacji usług płatniczych w UE i zwiększa przejrzystość kosztów ponoszonych przez klientów.

Pilnej nowelizacji wymaga też ustawa o podpisie elektronicznym, która zawiera uregulowania pozostające w sprzeczności z przepisami europejskimi w tym zakresie. Przedsiębiorcy wielokrotnie postulowali, by obecnie obowiązującą ustawę o podpisie elektronicznym znowelizować w taki sposób, aby jej poszczególne przepisy były bardziej zrozumiałe, a koszty związane ze stosowaniem podpisów elektronicznych niższe.

Bariera – opis problemu	Przyczyna prawna lub faktyczna	Rekomendacja – co należy zrobić
<p>1. Ochrona stosunku pracy osób, które zajmują funkcyjne stanowiska we władzach związków zawodowych, osoby takie nie mogą być rozliczane jako pracownicy. Prowadzi to niejednokrotnie do patologii w relacjach pracodawca – pracownik, ograniczając pracodawcę w zakresie sankcjonowania nieefektywności w pracy.</p>	<p>Art. 32 Ustawy o związkach zawodowych</p>	<p>Zmiana obowiązujących zapisów; odpowiednie rekomendacje dla TK.</p>
<p>2. Konieczność konsultowania ze związkami zawodowymi zamiaru wypowiedzenia pracownikowi – członkowi związków zawodowych – umowy o pracę. Przepisy są wewnętrznie niejasne, gdyż pracodawca nie ma wiedzy nt. tego czy dany pracownik jest czy nie jest członkiem związków zawodowych. Organizacja związkowa nie przekazuje dw. pracodawców imiennych list swych członków, zaślanając się ustawą o ochronie danych osobowych. Rodzi to szereg komplikacji i trudnych sytuacji zaburzających proces zarządzania zasobami ludzkimi, w tym efektywnego prowadzenia procesów związanych z rozwiązywaniem umów o pracę.</p>	<p>Art. Ustawy o związkach zawodowych i Art. 38 Kodeksu Pracy oraz Art 23.1 ustawy o ochronie danych osobowych</p>	<p>Zniesienie tego obowiązku.</p>
<p>3. Obowiązek konsultowania ze związkami zawodowymi wszystkich wewnętrznych regulaminów HR – np. regulaminu pracy, regulaminu wynagrodzeń. Zapis ten znacząco wydłuża proces wprowadzania w życie nowych regulaminów nawet takich, w których zmiany mają charakter jedynie kosmetyczny i wynikają np. z implementacji przepisów dostosowawczych UE. Z uwagi na częste zmiany w polskim Kodeksie pracy regulaminy w stanie ciągłym znajdują się w procesie konsultacyjnym. Utrudnia to sprawne zarządzanie załogą.</p>	<p>Art. 104 Kodeksu Pracy</p>	<p>Zastąpienie konieczności konsultowania regulaminów wprowadzeniem prawa weta związków wobec regulaminu.</p>
<p>4. Ograniczenie przywilejów niereprezentatywnych związków zawodowych przy weryfikacji przywilejów związków reprezentatywnych. Dziś niewielkie struktury związkowe, nie mające poparcia załogi, blokują strategiczne decyzje zarządcze w spółkach, których przeciąganie w czasie odbija się niekorzystnie na zarządzaniu zasobami ludzkimi.</p> <p>Takie doprecyzowanie przepisów o związkach zawodowych by reprezentatywność związku budowali jedynie obecni pracownicy przedsiębiorstwa.</p>	<p>Art. Ustawy o związkach zawodowych</p>	<p>Kompleksowa nowelizacja ustawy o związkach zawodowych.</p>

Bariera – opis problemu	Przyczyna prawna lub faktyczna	Rekomendacja – co należy zrobić
<p>5. Uciążliwym dla pracodawców w przestrzeganiu wymogów ochrony danych osobowych jest art. 22/1 Kodeksu pracy. Określa się w nim jakich informacji o pracowniku i o kandydacie do pracy może zażądać pracodawca. Niestety zakres tych informacji jest bardzo zawężony i nie obejmuje tych, które mają kluczowe znaczenie dla wielu specyficznych branż. Szkodliwym z punktu widzenia interesu firmy a nawet klienta/konsumenta jest np. ograniczenie możliwości przetwarzania danych o niekaralności (pracodawca może ich zażądać tylko, jeżeli obowiązek ich podania wynika z odrębnych przepisów). Dostęp do takich danych ma kluczowe znaczenie dla firm działających na rynku finansowym, powierzających swym pracownikom pieniądze lub papiery wartościowe, a także tych, które kontaktują się z klientem bezpośrednio u niego w domu. W takich okolicznościach pracy wiedza o ewentualnym konflikcie z prawem, w jaki mógł wejść pracownik, może mieć istotne znaczenie dla jakości świadczonych usług, dla bezpieczeństwa klientów, dla bezpieczeństwa pozostałych pracowników firmy oraz samej firmy.</p>	<p>Art. 22.1 Kodeksu Pracy</p>	<p>Postulat rozszerzenia zakresu możliwości dostępu do tych danych poprzez rozszerzenie zapisów wspomnianego artykułu Kodeksu pracy zważywszy, że na rynku działają pracodawcy, którzy takie dane mogą na mocy innych aktów prawnych przetwarzać – np. firmy ochroniarskie czy urzędy administracji publicznej.</p>
<p>6. Niejasne zasady whistleblowing scheme czyli wewnętrznego systemu informowania o nieprawidłowościach w firmie. Wątpliwości budzą obowiązki związane z przetwarzaniem danych osobowych pracownika, który stał się obiektem systemu whistleblowing. Najwięcej kontrowersji pojawia się co do czasu oraz zakresu informacji jakie muszą być ujawnione osobie, której dane osobowe są przetwarzane. Zbyt wczesne poinformowanie osoby, wobec której powstało podejrzenie o nieprawidłowości lub przestępstwo, mogłoby spowodować zagrożenie dla ewentualnych czynności wyjaśniających, przedsięwziętych w wyniku wszczęcia procedury whistleblowing.</p>	<p>Art. 25 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych</p>	<p>Zasadnym byłoby opóźnienie realizacji obowiązku informowania osoby, której dane osobowe są przetwarzane w ramach wspomnianego systemu aż do czasu ustania zagrożenia paraliżu procesu dochodzenia prawdy w tym systemie.</p>
<p>Kolejną kontrowersję rodzi obowiązek ujawnienia źródła pozyskanych w procesie whistleblowing informacji. Obowiązek ten stoi w sprzeczności z podstawową zasadą whistleblowing czyli zachowaniem całkowitej anonimowości osób, które zgłaszają informacje dotyczące zauważonych nieprawidłowości w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa.</p>	<p>Art. 25 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych</p>	<p>Zapewnić poufność źródła informacji w procesie whistleblowing.</p>

Bariera – opis problemu	Przyczyna prawna lub faktyczna	Rekomendacja – co należy zrobić
<p>7. Obniżenie represyjności systemu prawnego wobec przedsiębiorców.</p> <p>Jednym z rodzajów praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów jest stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone. Chociaż rejestr takich wzorców jest dostępny dla przedsiębiorców, niestety zawiera on wyłącznie „wyrwane” z kontekstu klauzule. Nie zawiera natomiast uzasadnienia sądu, dlaczego dana klauzula została uznana za niedozwoloną. W tych sprawach, w których przedsiębiorca nie odwołał się od wyroku sądu I instancji, uznającego stosowaną przez niego klauzulę za niedozwoloną, takiego uzasadnienia w ogóle się nie sporządza, a ewentualne powody zakwestionowania klauzuli przez UOKiK są zawarte w decyzji UOKiK, która dla przedsiębiorców nie jest dostępna. W konsekwencji w wielu przypadkach przedsiębiorcy, mając wyłącznie dostęp do treści samej klauzuli, nie są w stanie zinterpretować czy stosowane przez nich postanowienia umowne nie są niedozwolone z uwagi na ich podobieństwo do postanowień uznanych za takie przez sąd, co zwiększa ryzyko ukarania wysoką sankcją finansową (do 10% obrotu).</p>	<p>Art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów</p>	<p>UOKiK powinien podawać uzasadnienie prawne, dlaczego zakwestionował klauzulę, a przedsiębiorcy powinni mieć elektroniczny dostęp do uzasadnień wyroków sądowych uznających dane postanowienie umowne za niedozwolone.</p>
<p>Ograniczenie stosowania sankcji wobec przedsiębiorców dopuszczających się nieumyślnego naruszenia zbiorowego interesu konsumenta. Kryteria uznania danej praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów są najczęściej otwarte, bardzo ocenne, co biorąc jeszcze pod uwagę niską jakość przepisów prawa (często są bardzo niejasne), dużą ilość nowych przepisów, co wobec braku orzecznictwa i doktryny naraża przedsiębiorców na znaczne ryzyko.</p>	<p>art. 106 ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów</p>	<p>W przypadku gdy przedsiębiorca dobrowolnie zaprzestał stosowania niedozwolonej klauzuli czy praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, nie będzie podlegał karze ograniczenia stosowania w/w sankcji w przypadku umyślnych naruszeń.</p>
<p>10 proc. przychodu za stosowanie klauzuli abuzywnej, kara nieprzystająca zważywszy problemy interpretacyjne (brak kontekstu stosowania, brak wykładni regulatora) z oceną abuzywności.</p>	<p>Ustawa o nieuczciwych praktykach rynkowych</p>	<p>Obniżenie poziomu kar.</p>
<p>Zbyt wysokie kary</p>	<p>Ustawa o PIP</p>	<p>Obniżenie taryfikatora.</p>

Bariera – opis problemu	Przyczyna prawna lub faktyczna	Rekomendacja – co należy zrobić
8. Rozstrzygnięcie kwestii rejestru niedozwolonych wzorców umownych jako źródła prawa. Dziś rejestr niedozwolonych klauzul umownych stanowi podstawę do karania przedsiębiorców i jako taki stanowi źródło prawa. Przeczy to konstytucyjnej zasadzie niezmienności źródeł prawa.	Kodeks cywilny	Prawne usankcjonowanie rejestru, stworzenie zamkniętego, przejrzystego i dobrze opisanego katalogu klauzul niedozwolonych. Stosowne zmiany w kodeksie cywilnym. Domknięcie katalogu klauzul.
9. Nadmierne i kosztowne obowiązki związane z prowadzeniem przez instytucje rejestru wszystkich transakcji, których równowartość przekracza 15.000 euro, w sytuacji gdy taki obowiązek nie istnieje w innych państwach UE, które są zobowiązane do stosowania Dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.	Art. 8 ust. 1 Ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu	Ograniczenie obowiązku do prowadzenia rejestru wyłącznie transakcji podejrzanym.
10. Trudności w dostępie do kredytu technologicznego dla MSP (małe i średnie przedsiębiorstwa) związane ze zbyt restrykcyjnymi przepisami, w tym, warunkującymi wypłatę premii technologicznej.	Ustawa z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej	Wprowadzenie zmian zawartych w ustawie o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (m.in. likwidacja uzależnienia wypłaty premii technologicznej od wielkości osiągniętej sprzedaży, obliczanie premii technologicznej w oparciu o koszty kwalifikowane projektu, a nie o kwotę kredytu).
11. Konieczność zamieszczania aktualnej wysokości kapitału zakładowego i kapitału wpłaconego na tzw. pismach wychodzących ze spółki – nakłada bardzo uciążliwy obowiązek administracyjny i generuje zbędne koszty.	Ustawa Kodeks spółek handlowych Ustawa o KRS	Ograniczenie obowiązku umieszczania informacji o zmianie wskazanych danych do zmian istotnych np: w przypadku zmiany kapitału o 5 lub 10% wartości.
12. Niska sprawność systemu sądownictwa gospodarczego. Czas potrzebny na dochodzenie należności z umów handlowych na drodze sądowej wynosi w Polsce średnio 830 dni, z czego ponad 1/3 czasu wynika z konieczności oczekiwania na wszczęcie postępowania komorniczego (źródło: Doing Business 2008).	Ograniczenia ustawowe i pozaustawowe w dostępie do zawodu sędziego Zbyt mała liczba etatów sędziowskich w sądach	Zwiększenie liczby etatów, usprawnienie systemu naboru na stanowiska sędziowskie.
13. Brak regulacji dotyczących tzw. leasingu konsumenckiego.	Brak przepisów w ustawach CIT i PIT	Wprowadzenie regulacji podatkowych, które umożliwią zawieranie umów leasingu z konsumentami.

Bariera – opis problemu	Przyczyna prawna lub faktyczna	Rekomendacja – co należy zrobić
14. Niemożność umieszczania informacji o ogłoszeniu upadłości osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej w biurach informacji gospodarczych oraz instytucjach powstałych na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe.	Ustawa Prawo upadłościowe i naprawcze	Zmiana systemu informowania o ogłoszeniu upadłości.
15. Umożliwienie „upadłemu” konsumentowi dokonywania czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu, za zgodą sądu.	Ustawa Prawo upadłościowe i naprawcze	Zmiana sposobu zarządu majątkiem przez upadłego w okresie wykonywania planu spłaty wierzycieli.
16. Brak uregulowania stosunków majątkowych małżeńskich w sytuacji, gdy jeden z małżonków chce ogłosić upadłość konsumentką.	Ustawa Prawo upadłościowe i naprawcze	Uregulowanie stosunków majątkowych małżeńskich.
17. Problemy w stosowaniu ustawy o ochronie danych osobowych wynikają głównie z zawarcia w przepisach pojęć nieookreślonych np. „dane osobowe”, „nadmiernych”, „istotne naruszenie dóbr osobistych”, „względy techniczne”.	Praktyka GIODO – niechęć do zajmowania stanowiska w indywidualnych sprawach, z którymi zwracają się Administratorzy Danych	Zawarcie w art. 12 ustawy, wśród zadań GIODO, obowiązku wydawania Administratorom Danych pisemnych interpretacji przepisów o ochronie danych osobowych, wiążących w indywidualnej sprawie. Wydanie interpretacji następowaloby np. w terminie 30 dni od dnia otrzymania stosownego wniosku, który zawierałby wyczerpujące przedstawienie stanu faktycznego oraz własnego stanowiska Administratora Danych w sprawie. Jeżeli w określonym powyżej terminie GIODO nie wyda interpretacji, wówczas będzie związany stanowiskiem Administratora Danych, przedstawionym we wniosku o wydanie interpretacji.
18. Trudny, wręcz niemożliwy do realizacji jest wymóg związany z wstrzymaniem się od przetwarzania danych osobowych w świetle definicji przetwarzania danych (art 7 pkt 2), które praktycznie uznaje przetwarzanie za jakiegokolwiek operacje łącznie z przechowywaniem danych.	Art. 32. 1. pkt 6 ustawy o ochronie danych osobowych w zakresie czasowego lub stałego wstrzymania się od przetwarzania danych osobowych	Wykreślenie zapisów związanych z wstrzymaniem się od przetwarzania danych osobowych. Praktycznie pozostałe zapisy art. 32. 1. pkt 6 gwarantują wszelkie prawa osób, których dane zostały zebrane czy są przetwarzane niezgodnie z ustawą. Trzeba zauważyć, że wstrzymanie przetwarzania danych osobowych w praktyce równa się usunięciu danych.
19. Pojęcie „szczególnej sytuacji” jest nieprecyzyjne.	Art. 32 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie danych osobowych	Doprecyzowanie, ewentualnie podanie przykładów, jakie „szczególne sytuacje” mają zastosowanie (np. bezpieczeństwo, zdrowie).
20. Brak terminu, w jakim GIODO powinien dokonać rejestracji zbioru danych, o których mowa w art. 27 ustawy ust.1. Warunkiem rozpoczęcia przetwarzania tych danych jest zarejestrowanie. W praktyce powoduje to długi okres oczekiwania na zaświadczenie i możliwość rozpoczęcia przetwarzania danych.	Brak regulacji	Dodanie do art. 42 ust 5, gdzie określony zostanie termin np. 30 dni na rejestrację zbioru danych osobowych wymienionych w art. 27 ust 1, od daty zgłoszenia zbioru.

Bariera – opis problemu	Przyczyna prawna lub faktyczna	Rekomendacja – co należy zrobić
<p>21. Brak terminu, w jakim GIODO powinien dokonać rejestracji zbioru danych, w przypadku ponownego zgłoszenia zbioru danych do rejestracji po usunięciu wad. Warunkiem rozpoczęcia przetwarzania tych danych jest zarejestrowanie zbioru. W praktyce powoduje to długi okres oczekiwania na zaświadczenie i możliwość rozpoczęcia przetwarzania danych.</p>	<p>Brak regulacji</p>	<p>Dodanie do art. 44 ust. 6, gdzie określony zostanie termin np. 30 dni na rejestrację zbioru danych osobowych, w przypadku ponownego zgłoszenia zbioru danych do rejestracji po usunięciu wad, od daty zgłoszenia zbioru.</p>
<p>22. Jako jedną z głównych barier dla przedsiębiorców należy wskazać przebieg procesu legislacyjnego oraz zasady jego prowadzenia przez właściwe organy administracji publicznej.</p>	<p>Ustawa o Radzie Ministrów Regulamin prac Rady Ministrów</p>	<p>Sposób przeprowadzenia analiz w trakcie procesu legislacyjnego został opracowany m.in. przez Ministerstwo Gospodarki w raporcie „Wytyczne do Oceny Skutków Regulacji”. Brak tak przeprowadzonej analizy powoduje, iż proponowane są często rozwiązania, których koszt wdrożenia przewyższa korzyści jakie z niego płyną. Dodatkowo przedsiębiorcy nie mają praktycznej możliwości dyskusji z decydentami, co do przewidywanych skutków regulacji, co praktycznie przekłada się na jakość stanowionego prawa.</p> <p>Proces prowadzenia konsultacji jest wysoce niejasny i nieprecyzyjny. Główny problem stanowi zatem nieumiejętne wykorzystywanie zasięgania opinii lub niekorzystanie z tego instrumentu w ogóle. Wynika to z braku jasnych reguł prowadzenia zasięgania opinii oraz nieuporządkowanego stanu prawnego w tym zakresie, co prowadzi do braku przejrzystości w procesie konsultacyjnym.</p> <p>Zgodnie z regułami granicznymi, określonymi w Regulaminie pracy RM (§ 12.4 i 12.5), organ wnioskujący ma obowiązek konsultacji z instytucjami, których opinia o danej kwestii jest wymagana na podstawie konkretnego przepisu ustawowego. Jeśli nie ma obowiązku ustawowego, decyzję o tym, jakie niepaństwowe organizacje powinny być konsultowane, podejmuje ministerstwo. Jedyną ograniczającą regułą graniczną/merytoryczną jest wymóg, by ministerstwo uzyskało ex post opinię Rządowego Centrum Legislacji (RCL) na temat zakresu społecznych konsultacji (§ 11.1). [...] Brak reguł czasowych, które rządziłyby zewnętrznymi konsultacjami, pozwala ministerstwu określić, kiedy – jeśli w ogóle – pozyskuje zewnętrzne opinie na temat projektów ustaw i ile czasu daje na przygotowanie odpowiedzi.</p> <p>Regułą jest, że ministerstwa nie odpowiadają na przesłane im uwagi do projektów ustaw. Opiniowanie projektów ustaw jest dla organizacji pozarządowych raczej działaniem mającym na celu zaznaczenie swojego stanowiska – z poczuciem, że nie ma się wpływu na kształt projektu ustawy na tym poziomie. Zazwyczaj legislatorzy nie dają nam informacji zwrotnej; w najlepszym wypadku odnoszą się do wszystkich uwag zbiorczo w jednym dokumencie, czasem prezentowanym na stronach www BIP.</p>

Bariera – opis problemu	Przyczyna prawna lub faktyczna	Rekomendacja – co należy zrobić
<p>23. Brak implementacji Dyrektywy PSD.</p>	<p>Dyrektywa 2007/64/WE z dnia 13 listopada 2007 r. o usługach płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (PSD)</p>	<p>Implementacja przepisów Dyrektywy do polskiego porządku prawnego.</p>
<p>24. Wiele problemów związanych z Elektronicznym Postępowaniem Upominawczym (EPU), które występują w praktyce jego funkcjonowania. Trudności z wykorzystaniem tego mechanizmu zwłaszcza przez pozwy zbiorowe.</p> <p>Na dzień dzisiejszy na stronie e-sądu nie ma funkcjonalności, która obsługiwałyby np. konto zdefiniowane w projekcie jako „administrator użytkowników kwalifikowanych”.</p> <p>Najgorzej wygląda sytuacja w przypadku możliwości korzystania z e-sądu przez tzw. „pełnomocnika zawodowego” (z konta „powoda zbiorowego” nie ma możliwości wystąpienia o zwrot kosztów zastępstwa procesowego).</p> <p>E-sąd ma dokładnie ten sam problem, na który wierzyciele napotykać w ‘normalnych’ sądach tj. opóźnienie wydawania klauzul wykonalności. Na dzień dzisiejszy nie są one w ogóle wydawane! Nawet jeśli wierzyciel otrzyma klauzulę, napotka na kolejny problem. Ponieważ egzekucja komornicza związana z EPU musi być kontynuowana w tym trybie (nie można tytułu przekazać w dowolny sposób), to na chwilę obecną, dostawca oprogramowania dopiero szkoli komorników z zakresu przyjmowania klauzul drogą elektroniczną. Ponadto użytkownicy zgłaszają permanentne kłopoty z dostępem do strony e-sądu (przerwy są coraz dłuższe), blokowaniem ich kont, jak również mają zastrzeżenia do bezpieczeństwa przesyłu danych (w niektórych firmach oprogramowanie EPU wręcz nie przeszło testów bezpieczeństwa!).</p>	<p>Kodeks postępowania cywilnego</p>	<p>Usprawnienie systemu elektronicznego obsługującego EPU; zabezpieczenie danych.</p>
<p>25. Brak spójnej i kompleksowej regulacji prawa grup kapitałowych.</p>	<p>Brak odpowiedniej regulacji</p>	<p>Przedmiotem zainteresowania prawa koncernowego powinno być przeciwstawne interesu spółek powiązanych w ramach koncernu, w tym problem dopuszczalności i sposobu powstania struktury koncernu, kwestia odpowiedzialności spółki kierującej koncernem oraz zagadnienie ochrony spółki zależnej i kapitałowych podstaw jej działalności, ochrony mniejszości w spółce zależnej oraz wierzycieli spółki, a także rozwiązanie sprzecznych ze sobą interesów powiązanych spółek jako odrębne jednostki organizacyjne działające w obrocie gospodarczym.</p>

Bariera – opis problemu	Przyczyna prawna lub faktyczna	Rekomendacja – co należy zrobić
26. Ułatwienie stosowania podpisu elektronicznego jako występującego w różnych postaciach i na różnych poziomach bezpieczeństwa mechanizmu uwierzytelnienia w elektronicznym obrocie prawnym.	Ustawa o podpisie elektronicznym	Przedsiębiorcy wielokrotnie postulowali, by obecnie obowiązującą ustawę o podpisie elektronicznym znowelizować w taki sposób, by jej poszczególne przepisy były bardziej zrozumiałe, a koszty związane ze stosowaniem podpisów elektronicznych niższe.
27. Stosunkowo słabo upowszechniony podpis elektroniczny, wynika z błędnej implementacji dyrektywy 1999/93/WE (rozbieżności terminologiczne, bardziej restrykcyjne regulacje w ustawie niż w dyrektywie), zbyt małej liczby instytucji publicznych, które są przygotowane technologicznie do kontaktów z interesantami drogą elektroniczną oraz z dość wysokiego kosztu korzystania z podpisu elektronicznego. Powyższe jest wynikiem zaniedbań legislacyjnych i mało kompleksowego podejścia legislatora do zmian w prawie, a także niewielkiej konkurencji na rynku usług certyfikacyjnych, co bezpośrednio przekłada się na cenę urzędzeń i certyfikatów.	Ustawa o podpisie elektronicznym	Dostosowanie polskich przepisów do terminologii unijnej, zwiększenie konkurencyjności na rynku usług certyfikacyjnych.
28. Ułatwienie sekurytyzacji i wykorzystania funduszy sekurytyzacyjnych.	Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych, Kodeks cywilny	Zmiana przepisów prawnych – w szczególności o podatku dochodowym CIT – ułatwiających sekurytyzację i wykorzystanie funduszy sekurytyzacyjnych, zwiększających płynność aktywów. W szczególności uregulowania wymaga możliwość uproszczonej cesji zabezpieczeń w razie sprzedaży zobowiązania.
29. Usprawnienie działania systemu gwarancji i poręczeń wdrożonego w BGK.	Ustawa o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, ustawa o Banku Gospodarstwa Krajowego	Wprowadzenie zmian legislacyjnych, tak aby gwarancje i poręczenia były dostępne na rozsądnych warunkach. Zmiany ustawowe w 2009 r. wzmocniły rolę BGK, który – jako bank prowadzący także działalność komercyjną, konkurencyjną wobec innych banków – zawodzi jako dysponent gwarancji na rachunek Skarbu Państwa.

Polski Związek Pracodawców Prywatnych Banków i Instytucji Finansowych

Polski Związek Pracodawców Prywatnych Banków i Instytucji Finansowych powstał 1 września 1998 r. roku i od razu przystąpił do Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan. Przynależności do Lewiatan umożliwia przedstawicielom Związku uczestnictwo w procesie legislacyjnym krajowym i unijnym, tj. pracach komisji rządowych i parlamentarnych, a także możliwość obrony przed Trybunałem Konstytucyjnym interesów zrzeszonych przedsiębiorców. Związek przekazuje swoim członkom, środowiskom opiniotwórczym, a także politykom ocenę sytuacji gospodarczej oraz propozycje korzystnych dla sektora i całej gospodarki rozwiązań prawnych. Działania Związku skierowane są głównie na reprezentację interesów oraz poprawę warunków funkcjonowania sektora bankowego. Równocześnie jednak przedstawiciele Związku uczestniczą w działaniach Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan na rzecz poprawy otoczenia gospodarczego przedsiębiorstw sektora prywatnego, np. opiniowanie prawodawstwa unijnego, kwestii branżowych i horyzontalnych, czy też działania zmierzające do uelastycznienia stosunków pracy.

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan powstała w styczniu 1999 r. Skupia dziś 59 branżowych i regionalnych związków pracodawców oraz 23 członków indywidualnych. W sumie reprezentujemy około 3500 firm, zatrudniających ponad 600 tys. pracowników. Nasz główny cel to konkurencyjność polskiej gospodarki i sukces polskich przedsiębiorstw.

Najważniejsze postulaty PKPP Lewiatan to:

- Niższe i prostsze podatki
- Niższe koszty pracy
- Liberalizacja prawa pracy
- Ograniczenie biurokracji
- Lepsze prawo gospodarcze
- Przyjazny klimat dla przedsiębiorczości
- Tańsze i sprawniejsze państwo
- Rozwój dialogu społecznego

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan skutecznie wykorzystuje uprawnienia, jakie przysługują organizacjom pracodawców w Polsce. Od początku istnienia członkowie i eksperci PKPP Lewiatan zaopiniowali ponad 1400 projektów ustaw i rozporządzeń z różnych sfer prawa gospodarczego, podatkowego, finansowego, stosunków pracy, ubezpieczeń, prawa branżowego, zabiegając o uwzględnienie postulatów przedsiębiorców na wszystkich etapach procesu legislacyjnego.

PKPP Lewiatan jako członek Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych opiniuje tak ważne regulacje gospodarcze, jak budżet, prawo pracy, prawo gospodarcze, a także zgłasza pod obrady Komisji najważniejsze dla jej członków sprawy.

Jesteśmy jedyną polską organizacją pracodawców należącą do BUSINESSEUROPE, największego reprezentanta europejskiego biznesu. Wiceprezydentem tej organizacji jest Henryka Bochniarz, prezydent PKPP Lewiatan. Utrzymujemy też własne biuro przedstawicielskie w Brukseli. Dzięki temu mamy znaczący wpływ na ustawodawstwo unijne.

Określenie roli i zadań sprzedawcy z urz
ami systemów dystrybucyjnych, proced
asiedziały może być tylko tymczasow
mieniający dostawce energii był świado
eczyj. Wprowadzenie do Ustawy Praw
akcji sprzedawcy w warunkach określe
zakreślał wywarowane w tym celu

www.pkplewiatan.pl

PUBLIKACJA BEZPŁATNA